

Tània Verge: «Tot pregó és únic i al mateix temps és de tothom»

La consellera de Feminismes i Igualtat de la Generalitat obre la Festa Major, aquest vespre, amb el seu discurs

Verge, en una imatge d'arxiu | Reus.cat

La consellera de Feminismes i Igualtat de la Generalitat, **la reusenca Tània Verge (1978), és la pregonera de Sant Pere** d'enguany. Aquest dimecres, a partir de les 8 del vespre i des del saló de plens (en directe, a **Reusdigital.cat**), prendrà la paraula per evocar "vivències i records" lligats a la celebració "i a la ciutat". "Em sento privilegiada", admet en una entrevista a **Reusdigital.cat**, pel fet de poder ser qui doni el tret de sortida a la celebració més esperada de l'any a casa nostra.

- Pregonera de Sant Pere 2021. Felicitats.

- Em sento privilegiada. Que t'encarreguin fer el pregó de la Festa Major de la ciutat on has nascut és un privilegi. Sento un gran orgull, i estic molt contenta de tenir aquesta oportunitat.

- El saló de plens, però, serà gairebé buit, sense veïns, encara pels efectes de la pandèmia.

- Vinc d'un any acadèmic en què, com a docent, he impartit classes en línia. Per tant, no em semblarà una situació tan estranya, perquè tots ens hem hagut d'acostumar per força a una interacció social més virtual, o bé a reunions presencials amb molt poca gent. Per tot plegat, m'ho prenc com un recordatori important de l'impacte que la pandèmia ha tingut i té en les nostres vides.

- Ha revisat pregons d'anys anteriors?

- Me n'he mirat alguns, sí. Alguns els vaig poder seguir, altres no, i altres m'havien despertat curiositat. El que cal destacar de tots ells és la seva especificitat; són personals, i ens parlen de la connexió de la persona amb la ciutat.

- Una connexió que també pot ser emocional.

- Poden ser vivències i records, sí, ja siguin de la infància, de l'adolescència, o fins i tot lligats a la professió, en funció del càrrec que s'ocupa. Cada pregó parla i transmet des d'un lloc propi, únic, i el que busca és la complicitat amb qui se l'escolta. És un discurs personal, sí, però al mateix temps és de tothom perquè hi apareixen llocs i moments que són compartits amb molts altres, perquè han tingut lloc en un concret de la ciutat, o perquè hi apareixen expressions i maneres de parlar que són nostres, dels reusencs. Són particulars també pel seu to. Alguns són més de la broma, altres pedagògics, i alguns ens parlen d'història.

- Parlant de coses nostres. Com l'explica, Reus, allà on va?

- De vegades no cal explicar gaire cosa, perquè el nostre parlar ens delata. Si se m'escapa un *naltros* o un *dimats*, ja se sap d'on vinc. Fa temps que no visc a Reus, però hi vinc sovint, hi torno perquè hi tinc la família. El lloc que t'ha vist néixer i créixer et marca, i per tant jo em segueixo sentint de Reus.

- Abans m'ha parlat de records. Quins seran els seus, els presents al pregó? Hi ha res que fes, quan era petita, que fos com un ritual?

- Un ritual familiar era el de seguir l'espectacle pirotècnic i musical. Amb tot, la festa agafa diferents dimensions segons el moment que vivim.

- No és el mateix el Sant Pere de quan s'és jove que el de més endavant.

- En funció de l'edat que tenim, és cert, la festa no és la mateixa; quan ets petita, l'alegria passa per veure el Seguici, amb els Nans i els Gegants. De més jove, el que t'interessa són els concerts, quins grups portaran i on es faran. A banda, la Festa Major dura més dies ara que anys abans, el que està molt bé, perquè vol dir que hi ha oferta per a tots els públics de totes les edats. Aquesta és l'essència de Sant Pere.

- Com hi pensa fer constar la seva tasca al capdavant de la conselleria de Feminismes i Igualtat, al pregó?

- El càrrec que ocupo és recent, no fa encara un mes. La meva ubicació personal com a feminista, però, és una constant vital. I això determina com et mires la ciutat, com analitzes certes polítiques públiques. En el discurs, lògicament, hi haurà aquesta part d'anàlisi i de posada en valor de la mirada feminista, com ens el mirem el món, i la pandèmia.

- Deixarà cert marge a la improvisació i la inspiració del moment, o el seu pregó és ja un pregó tancat?

- Tendeixo a planificar les meves intervencions, però quan s'acosta el dia en qüestió hi acabo afegint coses d'última hora. Trobo positiu incorporar-hi noves referències.

- L'any passat, la periodista Coia Ballesté ens va sorprendre tot transmetent la Tronada des del balcó. Tània Verge també té preparada alguna sorpresa, doncs?

- Clar, jo d'experiència a la ràdio no en tinc. En tot cas sí que puc dir que el pregó de cadascú és

---

únic per espontani, i que parlaré des de les meves vivències. En el meu discurs no hi haurà component radiofònic (riu), però la meva experiència com a reusenca hi serà reflectida.

- Pronunciar el pregó, per a una reusenca, deu ser un orgull. No poder encendre la Tronada, però, farà que l'experiència tingui un regust amarg?

- És quelcom secundari, si es té en compte la magnitud de tot el que hem viscut per la pandèmia. Hem de ser conscients del que ha suposat la crisi sanitària, i de l'esforç que hem fet tots per començar a sortir-ne. Ens hem de mirar el present i el futur des d'on som, hem de combatre les desigualtats que ha generat la pandèmia, per les necessitats que n'han sorgit. És simbòlic, el fet de no poder encendre la Tronada. En tot cas, si més endavant la puc encendre, jo estaré encantada de venir. Tot plegat serveix per veure que no hem tornat encara a la normalitat.

- Però hi confia, en poder tornar a venir per encendre-la.

- I tant.

- Els ganxets tenim un lloc especial, per veure la Tronada.

- No diria que tingui un lloc concret, però el cert és que mai em poso gaire al davant. Amb els petards sóc cauta, i a primera línia no m'hi trobareu. Per encendre la Tronada, això sí, faria l'excepció.

- Quin és el moment més especial de Sant Pere, per a Tània Verge?

- Trobo que la festa la vivim d'una manera especial en funció del moment vital, com he dit anteriorment. De records més familiars, de petita, passes als records de jove, dels concerts, i ara torno a tenir una visió familiar, amb els nebots i les nebodes. La Festa Major no és una foto fixa; depenent del context es viu i es gaudeix de manera diferent.